

Det fremgår af behandlingerne i forbindelse med udformning af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, at det er hensigten, at ankeinstansernes prøvelse ikke skal være snævrere end domstolene.

Imidlertid er den nuværende lovs § 69 uklar, idet der står: »Det sociale nævn og Ankestyrelsen kan kun, når der foreligger særlige omstændigheder, efterprøve det skøn, der indgår i en afgørelse truffet af kommunen eller amtskommunen.«

Kl. 20.50

Formuleringen er af en række kommuner blevet fortolket som en hjemmel til at afvise at lade borgere efterprøve den kommunale forvaltnings afgørelse med henvisning til, at den bygger på et skøn. Derfor foreslås det i lovforslaget at ændre § 69, så den nye ordlyd bliver, at det sociale nævn kan efterprøve retlige spørgsmål.

Jeg forstår forslaget sådan, at også skønsmæssige afgørelser kan efterprøves i det sociale nævn og Ankestyrelsen, fordi kun ganske få afgørelser bygger på et frit skøn. I de allerfleste tilfælde bygger afgørelsen jo derimod på et retligt bundet skøn; det vil sige, at de kommunale forvaltningsmyndigheder skal foretage skønnet inden for de rammer, som lovgivningen udstikker for skønnet. Kort sagt er der med præciseringen af klageadgangen tale om en forbedring af borgernes retssikkerhed.

Men hvad forstås der egentlig ved et retligt skøn? Så vidt vi har kunnet læse ud af hørings svarene, synes det ikke at være helt klart forstået, hvad der ligger i begrebet retligt skøn. Sagens kerne er, om klageinstanser med den i lovforslaget foreslåede formulering har adgang til at omgøre såkaldt klart urimelige afgørelser, eller om formuleringen blot giver adgang til at omgøre afgørelser behæftet med retlige mangler.

For mig at se er lovforslagets klare intention, at klageinstanser også skal have mulighed for at omgøre urimelige og ikke blot retligt set forkerte afgørelser. Derfor er det vigtigt, at ordlyden i § 69 affattes således, at enhver tvivl om dette elimineres. Men det kan vi jo naturligvis arbejde med under udvalgsarbejdet.

Lovforslaget er en forbedring af borgernes retssikkerhed og af administrationen på det sociale område, og Kristeligt Folkeparti kan støtte lovforslaget.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for den modtagelse, som forslaget har fået. Der var behov for en præcise-

ring, netop som fru Tove Videbæk nævnte, fordi der har været den formulering, der hed, at der skulle særlige omstændigheder til, før man mente, man kunne gå ind og efterprøve et skøn.

Den tolkning, som fru Karen Jespersen gav, er fuldstændig rigtig. Der er tale om en præcisering, og det er til gavn for borgerne.

Til alle ordførere vil jeg gerne sige, at jeg også er ked af denne her meget lidt mundrette formulering, der nu er kommet, men det er simpelt hen sket efter diskussion med Justitsministeriet, der ikke ville acceptere en lidt mere mundret, folkelig formulering.

Der har været lidt tvivl om, om det nu også betyder, at man kan gå ind og afgøre et skøn, men det gør det altså. Vi har jo måttet konstatere, at i dag har man ikke i det sociale ankesystem kunnet forstå den formulering, vi har i loven. Men vi må gå ud fra, at de nu vil forstå det, og at de nu er med på, at man som borger kan klage over en sag, hvor det drejer sig om, at kommunen inden for det serviceniveau, man nu har, har foretaget en skønsmæssig afgørelse. Det er det, der ligger i det, men det er svært at formulere anderledes.

Derfor håber jeg selvfølgelig, at Folketinget vil stole på, at det er det, øvelsen går ud på, og det, der er målet med det her. Det skulle jo altså efter juristernes vurdering være den formulering, der er behov for, for at vi kan få den styrkelse af § 69, som vi alle er fuldstændig enige i.

Hr. Villy Søvndal spørger, hvorfor det ikke koster penge, og udviser dermed lidt skepsis over for forslaget. Men nu er det jo altså ikke alting, der behøver at koste penge, og kommunerne har altså accepteret, at i og med at det faktisk var meningen fra begyndelsen, at man skulle tolke og efterleve loven på den her måde, er de godt med på, at selv om nogle flere nu kan få efterprøvet skønsmæssige afgørelser, må de betale det, det koster. Så det påtager *de* sig, og det skal vi jo sådan set bare være glade for.

Vedrørende de to eksempler, hr. Villy Søvndal nævnte, om man kan klage over for lidt hjemmehjælp eller et afslag på førtidspension, hvor der ligger et skøn til grund for det: Jamen det kan man godt; det er det, der er hele ideen. Vi vil gerne have, at borgerne bruger det sociale ankesystem og ikke går til domstolene, for det er dyrt og besværligt. Så vi håber selvfølgelig, at vi får sendt det signal, at man kan stole på de afgørelser, der træffes, og at man også kan få afprøvet spørgsmål, der vedrører skøn, der ikke er fuldstændig præciseret i loven.